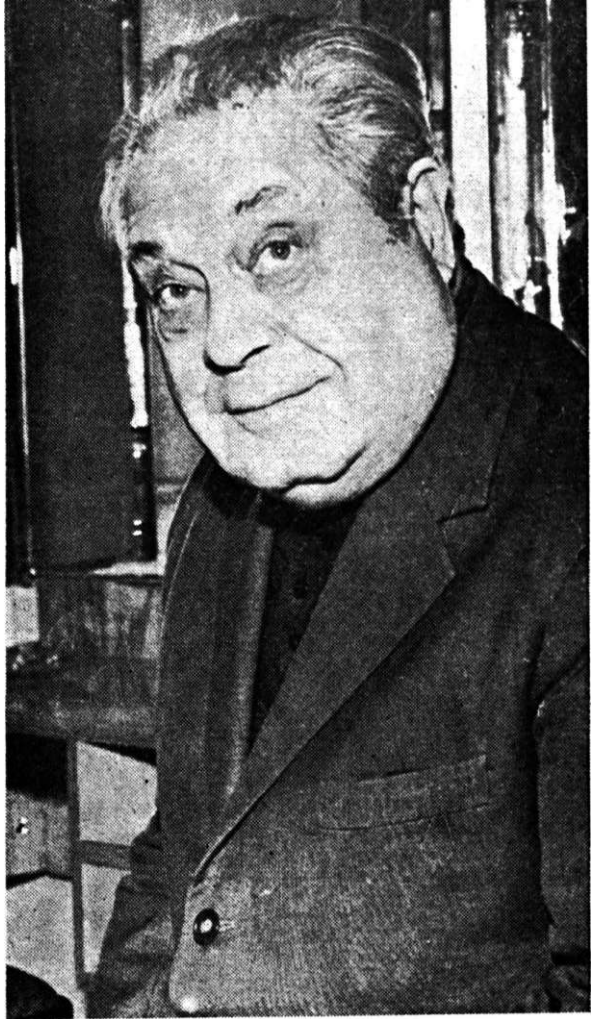

ALEXANDRU GIUGARU

80

Interviu de Ionuț Niculescu

Un mare actor al teatrului românesc de azi, Alexandru Giugaru, a fost distins, recent, cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, cu „Meritul cultural“, clasa I, pentru îndelungată activitate artistică.

Maestrul Giugaru reprezintă o întreagă epocă a teatrului. Cele șase decenii de scenă, în care a îmbrățișat toate speciile dramatice, au făcut ca numele său să capete popularitatea Artiștilor Poporului. Mai ales în ultimele trei decenii, el s-a numărat printre personalitățile ce au impus, cu o inegalată artă, viziunea clasică asupra eroilor caragialeeni.

Săptămînal — pe scenă, la radio, la TV — actorul Giugaru oferă o lecție de disciplină profesională, de dăruire necondiționată unei arte pe care continuă să o slujească, la o vîrstă venerabilă, cu entuziasmul începătorului.

Stimulat de întrebări, distinsul actor l-a rechemat, cu forța memoriei, alături de maestrul Giugaru de azi, pe zglobiul Sandi Huși al revistei de altădată, pentru o întîlnire sărbătorească a celor două nume de rezonanță.

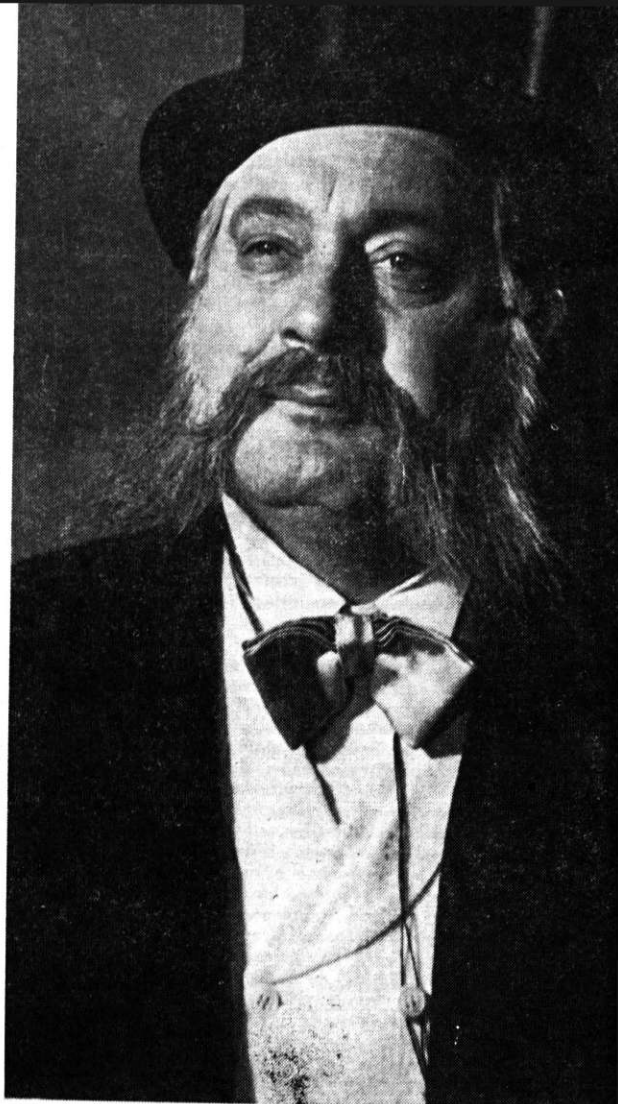
— Ce a însemnat Hușiul copilăriei în cariera tinărului Sandi Huși?

— În orașul meu natal, Huși, prin anii 1906—1907, exista o berărie, cu numele „La pivniceru“, unde veneau fel de fel de artiști. Printre aceștia, și un oarecare Iorgu Tomescu; purta joben și floare albă la buto-

nieră, cînta cuplete și spunea monoloage. Tata obișnuia să mă ia cu el, că și lui îi plăceau artiștii. Nu mi-am mai luat gîndul de la Iorgu Tomescu și mi-am spus, în sinea mea, că ista e cel mai mare om, ca el trebuie să ajung. Mai tîrziu a venit și Tănase... Hușiul a însemnat primul meu gînd, primul meu imbold către teatru.

Sus, in „Revizorul“ de Gogol.
Jos, in „Bădăranii“ de Goldoni.
Dreapta, sus, Ștefan Trahanache din
„O scrisoare pierdută“ de I. L. Caragiale;
jos, in „Enigma Otiliei“, dramatizare după George Călinescu

— Articul Poporul de azi a fost, acum șase decenii, un popular actor de revistă. Vorbii-ne, stimate maestre, despre „revista de cartier“ de altădată.

— „Revista de cartier“ de altădată se compunea din cuplete, scheciuri, un balet de cinci-șase fete, cite puteau să încapă pe scenele acelea, prea mici. Totul se petrecea la cinematografe, în pauzele dintre filme. Jucam, sub numele de Sandi Huși, la cinematografele „Marconi“, „Model“, „Volta-Buzești“, „Marna“, „Odeon“... În majoritatea cazurilor, cupletele mi le scriam singur. Publicul era compus din muncitorii cartierelor Calea Griviței, Bucureștii Noi și din împrejurimi, pe care nu-i mai interesa centrul, ci veneau pentru idolul lor, Sandi Huși. Îi mai aveam printre spectatori pe doamna Brezeanu, care venea, de mină cu Kiki Brezeanu (actorul Constantin Brezeanu de azi — n.n.), pe Iancu Petrescu, marele actor al Naționalului... Venea, ca reporter, și tânărul Zaharia Stancu.

— Cum s-a produs întâlnirea cu marele Tănase și cu alte stele ale revistei ?

— Prin 1928, jucam pe Văcărești, la Teatrul Nou, reviste de Nicușor Constantinescu și N. Kanner. La unul dintre spectacole, am avut fericirea să asiste și doamna Virginia Tănase, care, foarte încântată, nu știu ce i-o fi spus lui Tănase, că a doua zi am fost poftit la „Cărăbuș“ și mi s-a propus un angajament. Prima revistă în care am jucat, „La Tănase“, a fost *Cioc, cioc, cioc*, cu Nata-lița Pavelescu, Tuchi Eremia, Niculescu-Buzău, Violeta Ionescu și mulți alții. În revista *Napoleon Tănase*, eu îl jucam pe Napoleon, iar el, pe Napoleon Tănase ! Era un mare director... Tot pe scena lui Tănase, la Teatrul „Eforie“ și la grădina „Cărăbuș“, am cîntat alături de Joséphine Baker, care era pentru prima oară în țara noastră.

— Ați fost elevul Luciei Sturdza Bulandra. Ce ați învățat de la profesoara dumneavoastră ?

— Am fost elevul doamnei Bulandra și, în același timp, angajatul companiei Bulandra—Manolescu—Maximilian—Storin. În teatrul profesoarei mele, am avut prilejul să-mi verific calitățile, jucînd, cu destul succes, fel de fel de roluri, în diferite piese. De un singur lucru a trebuit să mă despart, de... Sandi Huși ! De atunci, conform dorinței doamnei Bulandra, m-am nu-

mit Alexandru Giugaru. Tot de la ea am învățat să fiu corect la repetiții, disciplinat și să-i respect pe mai marii mei.

— Ați jucat într-un film memorabil, din vremurile eroice ale cinematogra-fiei noastre, O noapte furtunoasă. A fost prima întâlnire cu Caragiale ?

— Prea mare surpriză pentru mine nu a însemnat filmul, deoarece, prin anii 1920, mai jucasem în filme — e adevărat, mute. Surpriza a fost întâlnirea serioasă cu opera lui Caragiale, care m-a obligat, în primul rînd, să nu improvizez nimic, să respect fiecare punct și fiecare virgulă și, mai cu seamă, să nu cumva să pronunț „moldo-venește“... Mă mai întâlnisem cu Caragiale, cînd am dat examen la Conservator, cu rolul Catindatului din *D-ale carnavalului*...

— Ați jucat, pe scena Naționalului, în toate comediile nemuritorului Caragiale. Ce ne puteți spune despre lucrul cu Sică Alexandrescu, la memorabilele spectacole ?

— Datorită acestui mare — după mine, cel mai mare — regizor de teatru care a fost Sică Alexandrescu, pe scena Teatrului Național s-a jucat tot repertoriul Caragiale. Nu a existat stagiune fără Caragiale. Lucrul cu Sică Alexandrescu era o încîntare și, totodată, o veritabilă lecție de teatru. Toți îl ascultam orbeste. El mi-a oferit satisfacții mult dorite. Știa să-și aleagă distribuția și pe asta se bazeau memorabilele lui spectacole.

— Ce înseamnă, pentru dumneavoastră, Teatrul Național ?

— Prima scenă a țării înseamnă pentru mine jumătate din cariera mea artistică ; aici m-am întâlnit cu marele repertoriu — Shakespeare, Molière, Goldoni, Gogol, Cehov... Tot cu Naționalul am fost peste hotare, în turnee, unde am făcut cinste patriei mele.

— Acum, la 80 de ani, apăreți pe scenă cu o tinerete artistică de învi-diat. Care e secretul ?

— Secretul e că nu joc roluri care nu mi se potrivesc ; iar cînd îmi face plăcere ceea ce fac, mă avînt eu toată... tineretea. Nu mă simt bine decît pe scenă, numai scena mă ține tînăr ! Cu aceeași dragoste și tinerete aș juca și astăzi oricare dintre operele lui Caragiale, dar...